Rockstars

Rockstars – i dubbel bemärkelse. Brittiska syskonen Natalie och Charlie Gee beskrivs som ”Gen Z-stenhuggare”. Deras spektakulära videor har setts av miljoner följare på sociala medier. I början av september besökte de kalkstensbrottet i Borghamn, vid Vätterns södra strand.

TEXT: **PETER WILLEBRAND** FOTO: **SIRI MAGNUSDOTTER**

Natalie och Charlie Gee kommer från en stenhuggarfamilj som i generationer arbetat med att restaurera historiska landmärken. Under de senaste åren har båda blivit mycket uppmärksammade på sociala medier, miljontals följare på Instagram har sett deras hantverksvideor.

De beskrivs som ”Gen Z-stenhuggare” - coola och unga. Natalie är specialiserad på arkitektoniskt stenhuggeri och klassiska skulpturtekniker och har studerat vid City & Guilds of London Art School. Charlie är internationellt uppmärksammad och prisad för sitt arbete med att restaurera några av Europas mest ikoniska historiska byggnader, som till exempel Kölnerdomen.

I början av hösten gav sig syskonen ut på stenbrotts-turné i Skandinavien och stannade bland annat till vid Borghamns Stenförädlings kalkstenbrott där de också spelade in video som nu blivit viral. Tidningen Sten fick en pratstund med Natalie, som är den som haft ”huvudrollen” under turnén.

Vad var tanken bakom Skandinavien-turnén och stoppet hos Borghamns Stenförädling?

– Vi är alltid intresserade av att lära oss mer om stenindustrin runt om i världen, och Sverige har funnits med på vår lista ett tag eftersom ingen av oss har varit här tidigare. Det är ett utmärkt tillfälle att träffa människor i branschen och lära sig mer om den lokala stenen, teknikerna och traditionerna. Vi har verkligen trivts här!

Det är en minst sagt spektakulär prestation ni bjuder på! I videorna klyver du stora stenblock i brotten som ni besöker, med en stil värdig en modevisning. Hur kom ni på den idén?

– Vi tänkte att kontrasten mellan att klä upp sig och att utföra något så fysiskt krävande som att klyva ett enormt stenblock skulle bli ett intressant videoklipp. Det var också ett fint tillfälle att bära lokala kläder och väva in lite av den lokala kulturen i videon.

Ni har miljoner följare på Instagram. Vilka var förväntningarna när du startade ditt konto?

Två generationer stenhuggare: Ahmad Cheikhis och Natalie Gee.

Fysiskt kraftprov! Natalie Gee är den som har huvudrollen i filmerna på sociala medier.

– Jag började faktiskt tack vare min bror, Charlie, som redan var väletablerad i sociala medier med över sex miljoner följare. Han uppmuntrade mig att dela med mig av mitt arbete och sköter nu både filmning och redigering av mitt innehåll i sociala medier.

Natalie är specialiserad på arkitektoniskt stenhuggeri och klassiska skulpturtekniker och har studerat vid City & Guilds of London Art School.

Vad hoppades du uppnå?

– Jag hoppades kunna dela ett gammalt hantverk med den nya generationen och förhoppningsvis väcka fler människors intresse för traditionell stenhuggning.

Vad reagerar folk mest på, vilka inlägg är mest populära eller får flest kommentarer?

– Jag tror att det faktum att jag är en ung kvinna i ett yrke som traditionellt domineras av män naturligt drar till sig uppmärksamhet och väcker mycket debatt, särskilt när jag utför de mer fysiskt krävande delarna av jobbet, som att klyva stora stenblock.

Stenhuggaryrket är ett av historiens äldsta; varför tror du att det fortfarande fascinerar människor att se en stenhuggare i arbete?

– Det ligger en stor tillfredsställelse i att se ett så hårt och beständigt material formas för hand. Verktygen och grundteknikerna har funnits i tusentals år, så det finns också en direkt koppling mellan det vi gör idag och det hantverkare gjorde för århundraden sedan.

Vilken inverkan tror AI, CNC-teknik och maskiner får på stenhuggarens framtida roll? Vad kan inte ersättas?

– Jag tror att ju mer världen rör sig mot CNC-teknik och robotik, desto mer värdefullt blir det traditionella hantverkskunnandet. Folk kommer naturligtvis att vilja återknyta till grunderna i att skapa något med egna händer, och

Natalie Gee tror att det traditionella hantverkskunnandet blir allt viktigare när övriga världen rör sig mot CNC-teknik och robotik.

den mänskliga faktorn är något som maskiner inte kan ersätta.

Ni är som många svenska stenhuggare uppvuxna i familj där man varit stenhuggare i generationer. Varför blir stenhuggeri så ofta en familjeangelägenhet?

– Historiskt sett gick kunskapen i arv direkt från en generation till nästa, så den stannade naturligt inom familjer och lokalsamhällen. Det tar dessutom åratal att lära sig hantverket, och att växa upp i den miljön ger en förståelse för det redan i unga år. Eftersom vår pappa är stenhuggare har vi vuxit upp med yrket, och det har helt enkelt varit en naturlig del av våra liv.

Tror du att era Instagraminlägg kan locka nya personer till stenhuggaryrket?

– Det hoppas jag. En av de bästa sakerna med sociala medier är att de kan visa upp ett mycket traditionellt hantverk för miljontals människor som annars kanske aldrig skulle ha kommit i kontakt med det. Jag får ofta meddelanden från personer som undrar hur de kan lära sig stenhuggeri eller ta sig in i branschen.

Vad är dina intryck från ditt första möte med en av de mest typiska svenska kalkstenssorterna?

– Det jag tyckte var mest intressant med kalkstenen är hur raka och parallella de naturliga sprickorna är, vilket gör att den klyvs otroligt rent och snyggt. Det är också en väldigt hård sten, vilket gör att man kan få till en distinkt, bearbetad yta – en mycket tillfredsställande process.

”Jag får ofta meddelanden från personer som undrar hur de kan lära sig stenhuggeri eller ta sig in i branschen.”

Du verkar satsa på en karriär som konstnär och arbetar mycket med skulptur. Vilka framtidsplaner har du på det området?

– Jag vill fortsätta utveckla mina färdigheter och ta mig an större, mer ambitiösa skulpturprojekt. Charlie och jag har ett stort klassiskt marmorprojekt på gång som vi planerar att utföra tillsammans i Carrara, Italien.

Vad tar ni med er från besöket i Borghamn och Sverige?

– Vi har trivts fantastiskt bra här. Alla har varit väldigt vänliga, särskilt en av medarbetarna, Ahmad Cheikhis. Vi utnyttjade också att stenbrottet var vattenfyllt, vilket fick det att se ut som om jag var tvungen att simma över en sjö för att nå fram till stenen. Det var ett grepp vi inte provat tidigare, så det var väldigt roligt att få vara kreativ med det. ■